

GARKALNES NOVADA VĒSTIS

AMATNIEKI · BALTEZERS · BERĢI · BUKULTI · GARKALNE · LANGSTIŅI · MAKSTENIEKI
PRIEDKALNE · PRIEŽLEJAS · SKUĶIŠI · SUNIŠI · SUŽI · UPESCIEMS · ZIEMEĻNIEKI

Nr. 152 · APRĪLIS 2015 · WWW.GARKALNE.LV

GARKALNES NOVADA DOMES INFORMATĪVAIS IZDEVUMS

Komunistiskā genocīda upuru piemiņai veltīts atceres brīdis

Kā ik gadu 25. martā Garkalnes stacijā pulcējās novada iedzīvotāji, skolnieki, pedagogi un Domes pārstāvji, lai pieminētu 1949. gada 25. martā izvestos un represētos garkalniešus.

Garkalnes novada Domes priekšsēdētājs Mārtiņš Gunārs Bauze-Krastiņš uzrunā salīdzināja toreizējos iebrucējus Latvijā un šodienas Ukrainā ar Šarikovu no Mihaila Bulgakova romāna "Suņa sirds" un aicināja būt modriem, lai nekas tāds neatkārtotos. Garkalnes Televīzijas reportāžu skatieties Garkalnes Ziņās 135 (garkalne.lv/tv).

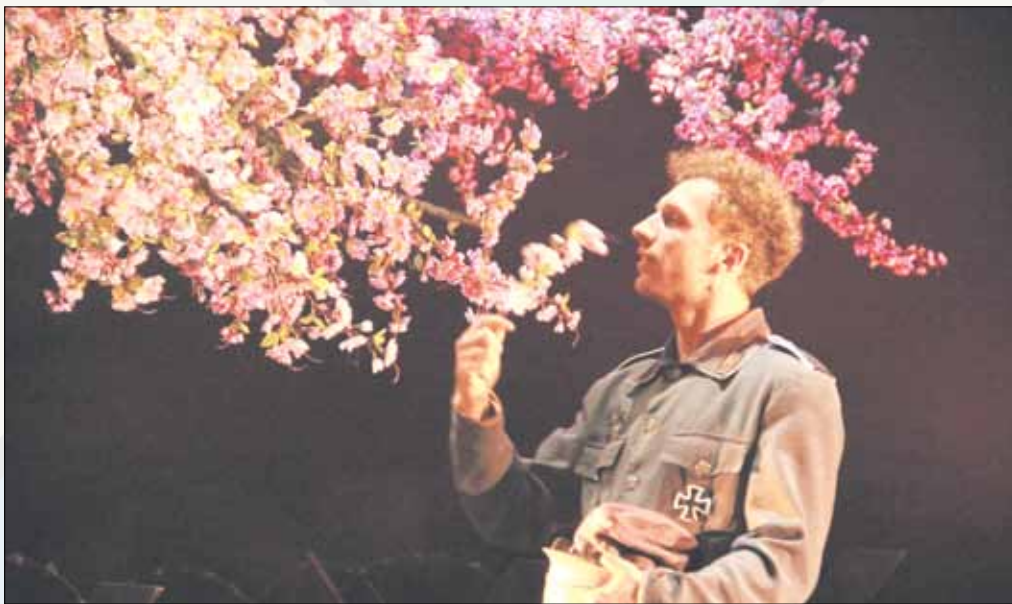
GNV

Foto: E. Porietis

Ziedoņa Ločmeļa "Droši kā tankā" Dailes teātrī

Dailes teātrī ir uzvesta luga: "Droši kā tankā" pēc Ziedoņa Ločmeļa stāsta motīviem.

Stāsta pamatā ir cilvēku attiecības un savstarpējā sapratne, kura ir tiešā saikne ar tēlu mentalitāti un intelektu. Darbība notiek Otrā

pasaulē kara laikā. Stāstā pamatā ir PSRS armijnieku savstarpējās attiecības, kuri nonākuši bīstamā vietā pie pamesta, salūzuša Padomju armijas tanka, netālu no Berlīnes. Karavīri pārstāv vairākas tautības, tie ir ar dažādu izglītību un ticību. Tas skatītājam

izrādē liek sastapties ar traģikomiskiem momentiem un absurdiem apstākļiem. Darbības laikā tie uzzin, ka karš ir beidzies un nacistiskā Vācija ir kapitulējusi, bet par spīti tam karavīru kompānijā notiek kāda traģiska un muļķīga nāve.

Apsveicam Ziedoni Ločmeli ar radošajiem panākumiem un ceram drīzumā šo izrādi ieraudzīt arī uz Garkalnes novada kultūras centra "Berģi" skatuves!

Mārcis Bauze-Krastiņš

Senioru saiets "Kopā būt"

Ikgadējais senioru vokālo ansambļu saiets kārtējo reizi pulcējās labākos Vidzemes dziedātājus un dejotājus. Mēs šai festivālā piedalījāmies jau deviņo reizi.

Prieks bija satikties ar kolektīviem ar kuriem izveidojusies ciešāka sadarbība. Tie ir Ādažu, Mālpils, Priekuļu, Mazsalacas un citi ansambļi. Katru gadu tiek aicinātas uzstāties, bet ne jau visus varam apciemot. Tāpēc "Kopā būt" ir saiets vienu reizi gadā, kur vienūviet varam satikties, parādīties ar jaunu programmu, kā arī paklausīties, kā veicās "kolēģīšiem". Tas ir abpusēji vērtīgi.

Par to, ka "Strauts" joprojām ir formā, liecināja klausītāju, organizatoru un citu kolēģu uzmanība un aplausi. Paldies par darbu dziedātājiem un koncertmeistarei Rutai Cīrulei, kā arī Madarai un Jānim, kas mūs vizināja.

Ansamblā "Strauts" mākslinieciskā vadītāja Elga Tiltiņa

Deju kolektīva „Pasaciņa” dalība novadu tautas deju kolektīvu atlases skatē

2015. gada 10. martā Garkalnes novada kultūras centra „Berģi” pirmskolas izglītības deju kolektīvs „Pasaciņa” piedalījās Siguldas un Garkalnes novadu tautas deju kolektīvu atlases skatē. Novada deju kolektīvu repertuāra pārbaudes skates ir Dziesmu un deju svētku finiša pasākums, gatavojoties XI Latvijas skolu jaunatnes dziesmu un deju svētkiem, kas notiks 2015. gada jūlijā.

Deju kolektīvi skatē dejoja vienu izlozes deju un vienu izvēles deju. „Pasaciņa” izlozes deja bija „Sešas peles miegu vilka” un kā izvēles deja tika dejota „Vēderiņš burkšķ”.

Skati vērtēja Latvijas Nacionālā kultūras centra izveidota žūrija piecu cilvēku sastāvā. Katras dejas kvalitāti veido daudzi nozīmīgi aspekti un deju kolektīvi tika vērtēti atbilstoši šādiem kritērijiem:

- dejas mākslinieciskais izpildījums un rakstura atklāsme;
- dejas horeogrāfiskā teksta precizitāte;
- izpildījuma muzikalitāte;
- tautas tērpu valkāšanas kultūra un pareizība;
- deju kolektīva skatuves kultūra un kopiespaids.

Žūrija atsevišķi vērtēja katru kritēriju ar 0 līdz 10 punktiem. Viena žūrijas locekļa maksimālais piešķirtais punktu skaits deju kolektīvam ir 50 punkti. Atbilstoši skatē iegūtajam punktu skaitam deju kolektīvam piešķir kvalitātes pakāpi un diplomu vai diplomu par piedalīšanos. Deju kolektīvs „Pasaciņa” par dalību Siguldas un Garkalnes novadu tautas deju kolektīvu atlases skatē piecu pirmskolas izglītības deju kolektīvu konkurencē ieguva I pakāpes novērtējumu (42,8 punkti). Arī Garkalnes Mākslu un vispārīgizglītojošās vidusskolas un Berģu Mūzikas un mākslas pamatskolas dejotāji ieguva I pakāpes novērtējumu! Apsveicam ar labajiem rezultātiem novada dejotājus un kolektīvu vadītājus!!!

Dalībnieku paziņošana, kas piedalīsies XI Latvijas skolu jaunatnes dziesmu un deju svētkos, notiks 2015.gada maijā, kad būs zināmi visu skašu rezultāti. Cerēsim uz „Pasaciņa” labiem rezultātiem arī visu skašu kopvērtējumā!

Sakam lielu paldies „Pasaciņa” mākslinieciskajam vadītājam Andrim Saksam, koncertmeistarei Ievai Prauliņai, aktīvajiem bērnu vecākiem, kā arī lielu paldies Garkalnes novada Domei par atbalstu deju kolektīva darbībai!

Andras Baltiņas panākumi Vislatvijas konkursā

Apsveicam Berģu Mūzikas un mākslas pamatskolas 9. klases skolnieci Andru Baltiņu ar panākumiem pulkvedim Oskaram Kalpakam veltītajā literārajā konkursā „Kam mums šodien teiktu Oskars Kalpaks?”

Ikvienam skolēnam 6.-8. klašu un 9.-12. klašu grupās tika dota iespēja izpaust radošumu un literāro talantu esejas žanrā. Konkurss rosināja dalībniekus padziļināt zināšanas par Latvijas vēsturi, par pirmo latviešu bruņoto spēku komandieri pulkvedi Oskaru Kalpaku, cilvēku, kas uzņēmās veidot Latvijas armiju ļoti pretrunīgā un smagā Latvijas valstiskuma tapšanas brīdī; rosināja apzināties sevi kā pilsoņus, kuri ciena, pazīst un godina savas tautas varoņus – cīnītājus par Latvijas izveidi, pēc kuru rīcības un personības tālāka sabiedrība vērtēja topošo valstiskumu; veicināja skolēnos patriotisma

jūtas pret savu dzimto zemi, pilsētu, ciemu.

Paldies Berģu Mūzikas un mākslas pamatskolas 9. klases skolēniem, kuri iesaistījās. Liels paldies Līvai Beļinskai, Kristam Netlauam, Robertam Krēsliņam, kuru darbi arī tikai iesniegti konkursa žūrijai. Pateicamies arī vecākiem par pamudinājumu, atbalstu.

Paldies skolotājam Aldim Bredikam, kurš šoreiz bija iniciators un kurš uzrunāja skolotāju levu Križevicu, lai kopīgiem spēkiem mēģinātu ieinteresēt, motivēt Berģu Mūzikas un mākslas pamatskolas 9. klases skolēnus piedalīties nebūt ne tik vieglā radošo darbu konkursā.

Berģu Mūzikas un mākslas pamatskolas latviešu valodas un literatūras skolotāja Ieva Križevica

**GARKALNES
NOVADA
VĒSTIS**

Izdevējs: **Garkalnes novada Dome**, Brīvības gatve 455, Rīga LV-1024.
Tālrunis 6780 0918; fakss 6799 4414, dome@garkalne.lv
Iznāk kopš 1995. gada decembra. Reģistrācijas Nr. 000701882.
Tipogrāfija "Veiters", tirāža 4000 eksemplāru. Iznāk reizi mēnesī.
Izdevumu apmaksā Garkalnes novada Dome.

Materiālus publicēšanai sagatavojis Domes Sabiedrisko attiecību daļas vadītājs Mārcis Bauze-Krastiņš (2617 7087, gnv@garkalne.lv).
Informāciju, ieteikumus, interesantas materiālu tēmas lūdzam sūtīt uz e-pastu vai iesniegt Domē līdz mēneša 15. datumam.

Laikrakstu Garkalnes novadā izplata kurjeri:

Juris Slišāns (2232 5592): Langstiņi - Kara daļa, Ziemeļnieki, Padebeši, Garā jūdze, Upesciems, Berģi, Buciši, Bites, Dumbrajī, Pleskavas šoseja ap DEPO, Priedkalne.

Jānis Treinis (2975 5349): Amatnieki, Suniši, Makstenieki, Garkalne, Alderi, Baltezers, Bukulti, Suži, Skuķiši, Suniši, Priezlejas.

Izdevējs neatbild par autorarbu saturu.
Pārpublicēšanas gadījumā atsauce obligāta.

Laikrakstu lasiet arī www.garkalne.lv/gnv

Visu februāri tika runātas Aspazijas un Raiņa dzejas rindas...

2015. gads Latvijas kultūras telpā ir nozīmīgs ar dzejnieku Aspazijas un Raiņa simt piecdesmito dzimšanas dienu. Konkurss bija īpašs uzdevums-sekmēt bērnu un jauniešu interesi par latviešu un pasaules literatūras mantojumu, īpaši akcentējot izcilo latviešu dzejnieku Raiņa un Aspazijas daiļradi un devumu latviešu nacionālās kultūras veidošanā.

Skolā runas konkurss norisinājās jau pagājušā gada oktobrī. Izvirzītie audzēkņi aukstā 2. februāra rītā devās uz Siguldu, lai piedalītos Siguldas un Garkalnes novadu skolēnu skatuves runas un literāro uzvedumu konkursā, kopumā 72 dalībnieki, mūsu skolu pārstāvēja, kā arī ieguva augstus sasniegumus – Luīze Stendere-Šteinberga (1.b klase, 3. pakāpes diploms), Māra Rāzna (3.a klase, 2. pakāpes diploms), Katrīna Tīna Smilga (3.a klase, 1. pakāpes diploms), Kristofers Neļķe (4. klase, 1. pakāpes diploms), Daniels Suprunovičs (6 klase, 1. pakāpes diploms), Marta Paula Rāzna (7. klase, 1. pakāpes diploms). Paldies skolas direktorei I. Briņķei, kura aktīvi vēroja audzēkņu sniegumu konkursā!

Konkursam ir sava vērtēšanas sistēma. Vērtēšana notika saskaņā ar izstrādātajiem kritērijiem – par katru varēja saņemt piecus punktus, maksimāli – 35 punktus. Tie bija: domas atklāsme (runas loģika un runātāja uzdevums); spilgtu priekšstatu gleznu esamība un atklāsme klausītājam (teikto redzēt, dzirdēt, saprast); kontakts ar klausītāju (kam runā); priekšnesumā nelietot attēlojošus ilustratīvus žestus, skaidra diktija un artikulācija; repertuāra atbilstība runātājam (vecums, individualitāte); runas konkrētība, vienkāršība; prezentācijas prasmes un kopējais tēls.

Pēcpusdienā uz konkursu Siguldā bija ieradušies arī literāro uzvedumu dalībnieki, kopumā 32 audzēkņi. Skatē tika rādīti divi uzvedumi – „Gaisma” (1. klašu kolektīvs, iegūstot 2. pakāpes diplomu), kā arī „Sākums vai gals?” (2.-7. klašu kolektīvs, iegūstot 2. pakāpes diplomu). Siguldas skatē pirmo reizi notika literāro uzvedumu konkurss, priecājamies, ka tieši mūsu skola ir aizsākusi jaunu tradīciju, kā arī, iespējams, ka devusi ierosmi nākamajiem gadu arī citām skolām piedalīties konkursā. Paldies skolotājiem

E. Muižniecei un S. Šulcei par teicamu organizatorisko darbu!

Uz Valsts Izglītības satura centra (VISC) organizēto konkursa II kārtu (reģionālo skati) 18. februārī Jūrmalas teātrī saskaņā ar nolikumu izvirzīja 10 dalībniekus, kas ieguva visaugstāko punktu skaitu, to skaitā divi mūsu skolas audzēkņi – Kristofers Neļķe (4. klase) un Marta Paula Rāzna (7. klase).

18. februārī Jūrmalas teātrī notika Valsts Izglītības satura centra organizētā skatuves runas konkursa II kārtā. Konkurssā piedalījās kopā 27 dalībnieki. Kristofers Neļķe un Marta Paula Rāzna ieguva 3. pakāpes diplomus, uzrādot labus sasniegumus. Gribēt izteikties, paust

savu viedokli, nebaudīties auditorijas priekšā – žūrijas izteiktās frāzes, par lielāko ieguvumu no konkursa, protams, ka vislielākajā mērā arī ir jāietiecina uz mūsu audzēkņiem! Kristofers un Marta ir ieguvuši jaunu pieredzi, iespaidus! Paldies skatuves runas pulciņa audzēkņiem par ieguldīto darbu, kā arī pārējiem pedagogiem un administrācijai par sapratni un atbalstu!

Lai labu domu un darbu piepildīts Raiņa un Aspazijas gads!
„No siltās plavas ceļas smaršu tvaiks, gars līdz kā dūmu stabiņš, slaicin slaiks. Nāc, vasarlaiks!” /Rainis/

Reinis Vējiņš,
BMMP skatuves runas pedagogs

Berģu Mūzikas un mākslas pamatskolas Mūzikas nodaļas koncerts “Mēs tiekamies martā...”

2015. gada 12. martā BMMP Mūzikas nodaļas audzēkņi, viņu pedagogi, vecāki, radi, draugi un citi interesenti tikās pavasara gaidīšanas koncertā “Mēs tiekamies martā...”.

Lai arī oficiāli astronomiskais pavasaris vēl nebija iestājies, 12. martā saulīte dejoja pa zemes virsmu un gaisā virmoja pavasara smarža. Mēs tikāmies šīs pavasarīgās dienas pievakarē plkst. 18.00 k/c “Berģi”, lai kopīgi svinētu svētkus – BMMP Mūzikas nodaļas skolēni un viņu skolotāji ar lepnumu un prieku sirdī parādītu, ko šajā 2014./2015. m.g. ir iemācījušies. Kopā koncertā mūs priecēja 28 skaņīgi un koši priekšnesumi, un katrs no tiem prata aizskart ikdienas klausītāja dvēseles stīgu. Muzikālos priekšnesumus pavadīja Mūzikas un mākslas skolotāju izveidota videoprojekcija ar Mākslas nodaļas skolēnu darbiem, tā lieliski papildināja un deva papildus krāšņumu koncertam. K/c “Berģi” lielajā zālē bija apskatāma arī Mākslas nodaļas audzēkņu darbu izstāde.

Skolotāji un audzēkņi dziedāja gan ansambļos, gan solo, spēlēja klavieres, sitamos, pūšamos, stīgu instrumentus. Skaļas gaviles un pacilātu noskaņojumu radīja Mūzikas nodaļas pedagogu kolektīva izpildītais A. Piazzollas “Libertango”, kas bija arī noslēdzošais koncerta priekšnesums. Lai izteiktu apbrīnu, emocijas un sajūsmu, ko radīja šis koncerts, trūkst vārdu, jo skolēnu un viņu pedagogu talants ir apbrīnojams. Mēs tiešām lepojamies ar mūsu uzcītīgajiem un talantīgajiem bērniem, kā arī ar pacietīgajiem un lieliskajiem skolotājiem.

Mēs sakām lielu PALDIES Garkalnes novada Domei par atbalstu, sakām PALDIES ikvienam, kurš piedalījās pasākuma organizēšanā un ... tiekamies maijā – Ģimenes dienas koncertā!

BMMP direktora vietniece ārpusklases un audzināšanas darbā E. Muižniece

“Touch the Magic of Fairy Tales” partneru delegācijas viesošanās Garkalnes vidusskolā

No 10. līdz 15. martam mūsu skolā viesojās 15 skolotāji no 7 Eiropas valstīm. Lielākajai daļai viesu tā bija pirmā vizīte Latvijā. Mūsu viesiem tika organizēta ne tikai plaša darba programma, viņiem bija arī iespēja iepazīties ar Latvijas skaistākajām vietām, apmeklēt dažādus kultūras un izklaides pasākumus. Tā kā viesi Latvijā pavadīja tikai piecas dienas, tās bija ļoti intensīvas un notikumiem piepildītas. Otrdien bija ekskursija uz Rundāli, Bausku un Mežotnes pili. Rundāles pilī gides vadībā tika apgūti pirmie soļi renesanses laika dejā. Skolotāji bija patiešām aizrautīgi un ieinteresēti. Trešdien – ekskursija pa Vecrīgas brīnišķīgajām ielām, gida stāstījums bija interesants, un mūsu ciemiņi uzzināja daudz interesantu faktu par latviešu kultūru, mākslu, tradīcijām. Vakārā viesi Latvijas Nacionālajā Operā noskatījās baleta “Kopēlija” izrādi. Gan operas ēka un interjers, gan baleta iestudējums izraisīja mūsu viesu sajūsmu. Piektdien viesi apmeklēja Siguldu, bet sestdien, izmantojot jauko, saulaino laiku, baudīja spīrto jūras gaisu Jūrmalā.

Katru rītu darba grupa strādāja, plānojot dažādas projekta aktivitātes. Bet ceturtdien mūsu viesi visu dienu pavadīja skolā. Cieņņus sagaidīt nolēmām ar latviešu tautas pasakas iestudējumu. Lai gan „Sprīdītis” bija aptaujas līderis, tomēr savam iestudējumam 5.a klases skolēni (klases audzinātāja A. Veismane) izvēlējās pasaku „Putnu un zvēru karš”. Lugā piedalījās Jana, Alise, Tīna,

Līva, Aivija, Jānis (5.a kl.) Mēģināja katru brīvu brīdi, jo lomas bija jāierunā angļu valodā.

Viena no projekta aktivitātēm bija plakātu veidošana. Skolēni veidoja plakātus par katru dalībvalsti, kā arī par Latviju – ka dāvanu katras valsts pārstāvim. Sākumā viesi apciemoja tās klases, kas iesaistījās projektā, priecējās par izveidotajiem plakātiem, interesējās par to, ko skolēni mācās. Pēcpusdienā viesi noklausījās Garkalnes Mākslu un vispārīgglītojošās skolas, Carnikavas Mūzikas un mākslas skolas un Ropažu Mūzikas un mākslas skolas „Rodenpois” draudzības koncertu. Paldies par šo ideju I. Pelcmanei – ciemiņi bija sajūsmā par mūsu bērnu talantiem.

Pēc koncerta turpinājām apspriest jau padarīto, viesi prezentēja savu valstu populārākās pasakas, kopā sastādījām plānu tālākajam darbam. Līdz nākamajai projekta tikšanās reizei Grieķijā pie mums viesojas arī projekta simbols – EUlelle, kurai mēs uzdāvinājām tradicionālās latviešu zeķes. Šajā laikā lelle kopā ar skolēniem dosies ekskursijās, apmeklēs dažādus pasākumus, bet viņas redzētais tiks attēlots gan zīmējumos, gan kolāžās, gan fotogrāfijās.

Prieks, saule un savstarpēja ieinteresētība raksturoja šo tikšanos, ceram uz veiksmīgu turpmāko sadarbību un sasniegumiem projekta ieceru realizācijā!

I. Kļaviņa, A. Veismane

KARMAS KARUSELIS – JOPROJĀM RIPO!

Bangalores veļas mazgātuve

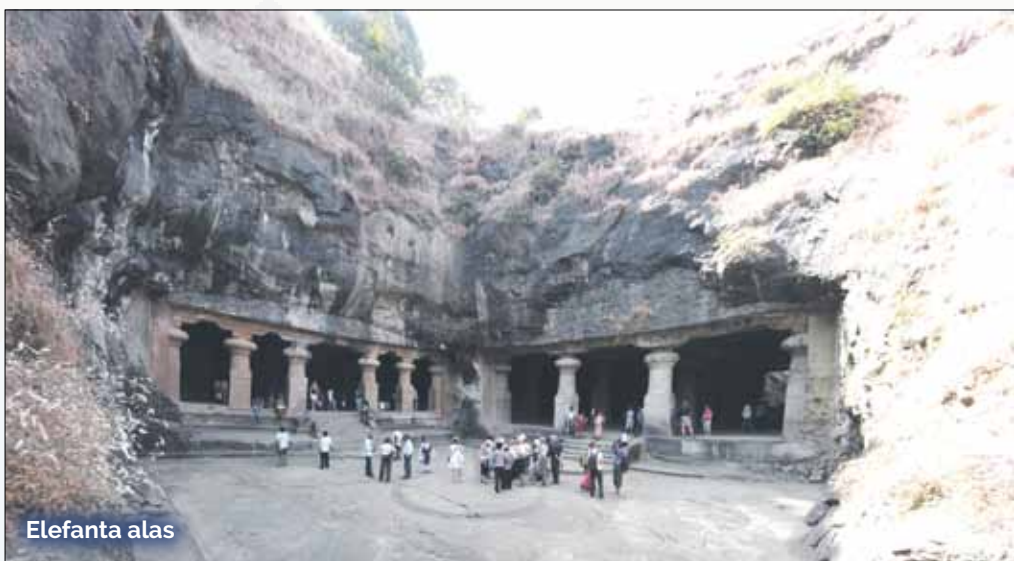
Ganga Maa festivāls

Bangalores botāniskais dārzs

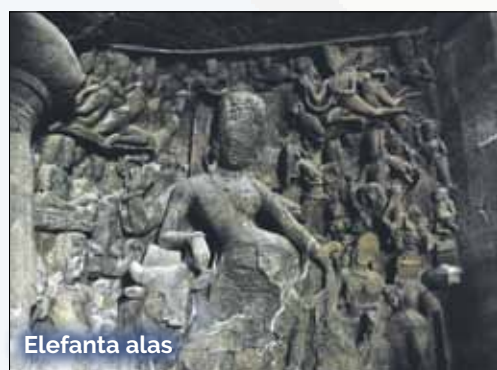
Chamundi templis

Elefanta alas

Zvejnieku osta Mumbajā

Elefanta alas

Februāra sākumā savā atvaļinājuma ceļojumā atkal apmeklēju Indiju, šoreiz biju nolēmis doties no Mumbajas uz leju līdz pat Keralas dienvidiem pa rietumu krastu, bet pirms tam bija jāiepaizīst Mumbaja: Indijas "glamūra" un kultūras, īpašās popkultūras "citadele".

Pirmajā dienā popkultūra nebija prātā. Pēc brokastīm kādā no centra ēstuvēm devāties uz laivu piestātņi, kur mums uzklupa svētītāji par naudu. Svētību par naudu ieguvuši iekāpām laivā un devāties uz Elefantas salu (Elephanta), kur apskatāms īpašs klintis izcirsts Šivas templis un citas askētu alas. Šīs alas tika izcirstas 5.- 6. gadsimtā pēc Kristus, bet arheoloģiskie izrakumi rāda, ka sala ir bijusi apdzīvota vismaz divus gadsimtus pirms Kristus. Izcirstajās alās joprojām bija apskatāmas Šivas un Šakti, Ganeša u.c. dievu skulptūras.

Šajā templī vairs neskanēja dziesmas, nedega uguņi, jo tas no tempļa kļuvis par UNESCO pieminekli. Tempļa vidū bija liels Šivas lingams*, kurš piesaistīja visu atnācēju uzmanību (*skulptūra, kas simbolizē vīrišķo un sievišķo enerģiju, Šiva lingams vīrišķos, bet Šakti joni sievišķos dzimumorgānus.).

Atpakaļceļā vērojām āpkārtējos ļaudis, kuri ēda un priecājās, baroja jūras putņus ar čipsiem, kurus tiem pasniedza ar rokām. Pēc tam, kad paciņas saturs tika izēsts, paciņu "izbaroja jūras mātei". Neskatoties uz to, ka jūru daļa Mumbajas iedzīvotāju neuzskatīja par nepiesārņojamu vieniību, mani pārsteidza, ka Mumbajas centrā bija pat miskastes un relatīvi liela kārtība. Cilvēki gan šeit bija ļoti daudz un pārvietoties caur tirgotāju, ļaužu pilnajām ielām reizēm pat bija mazliet apgrūtināši, bet ar laiku pieradu.

Jāsaprot, ka viss apkārt notiekošais jāuztver ar pozitīvu, bet mazliet vēsu prātu, tad viss noregulējas pats un ir iespēja kļūt uzticīgam savām darbībām.

Nākošajā dienā nodomājām pastaigāt pa pilsētu un iepazīt daudzveidīgos parkus, tempļus un ēstuves. Nejausi uzgāju kādu nelielu, jauku, senu Šivas templi (Babulnath Temple) netālu no Gaisa dārziem (Hanging Gardens). Ļaudis tur gatavojās rituāliem, mazgāja un slaucīja grīdu. Šis templis bija taisīts no marmora, bet durvis, skulptūras bija apkaltas ar sudrabu.

Pēc tam gadījās iekļūst Hare Krišnas templī, kur bija ļoti nepiespiesta atmosfēra un atnācēji gatavojās dziesmām un dejām, jo visi tie, kas ar Krišnu saistīti, godā mūziku, deju un dzīves prieku. Mazliet pabaudījuši tempļa jauko atmosfēru devāties tālāk.

Vakarā gatavojāties iepazīt Mumbajas nakts dzīvi. Pēc stundas brauciena taksī apmeklējām restorānu „Olive”. Tur mēdz apgrozīties Bolivudas zvaigznes un viņu draugi. Šī nebija tā lētākā vieta, bet nebija arī īpaši dārgāka par Rīgas ne līdz galam smalkajiem restorāniem. Vīns šeit bija pieejams ne pārāk gards, bet tas toties bija dārgs. Ēdiens bija garšīgs un kompensēja vīna kvalitāti. Kad ieēstas bija vēlās vakariņas, tad devāties uz naktsklubu, jo tā bija pēdējā vieta, kur kaut kas notiek. Mumbaja ir pirmā pilsēta Indijā, kur tuvā nākotnē būs iespēja legāli darboties naktsklubam visu nakti, citos štatos tādas atļaujas neesot.

Ieejot naktsklubā, mums tika piešķirtas VIP aprocas, kas atļāva atrasties "īpašākās" vietās. Tā bija tāda kā labvēlība pret tālīniem viesiem. Ieejot klubā, sapratām, ka tam nav nozīmes, jo klubs bija stāvgrūdām pilns un visi priekā kratījās nevaldāmos ritmos. Lai tiktu līdz VIP vietai, bija jātiec cauri visam dejojotāju kolektīvam un tas bija diezgan grūts uzdevums. Klubā bija cilvēku sastrēgums, bet atnākušie izskatījās apreibuši un laimīgi. Es tur jutos kā filmā, apmulsis sekoju kustībai un vēroju apkārt-

ni. Jaunieši dziedāja līdzīgu savu popkultūras elku dziesmām un brīžiem kāpa dejojot uz bāra lentes. Manīju, ka visus interesentus tur gan nelaida. Pēc kluba apmeklējuma ausis kādu laiku dzīngstot protestēja, bet tas jau piederas pie lietām. Nedejoju, jo klubā nebija vietas.

Nākošajā dienā, pirms lidošanas uz Bangalori, bijām ielānojuši apmeklēt Mumbajas „zvejniekiem”. Dažādos ceļvežos šo vietu iesaka apmeklēt tiem, kurus interesē interesanti skati fotogrāfijās. Kad iegājām zvejnieku teritorijā, tad sapratu, ka šī nav vide, kur gribu atrasties, bet par spīti tam centos izbaudīt eksotiku. Uztvēru, ka vietējie arī izskatās diezgan apmulsuši par mūsu ierašanos, bet par spīti tam neviens neko neteica, tikai skatījās. Gaisā vēdīja nepārāk laba zivju smaka, uzņēmām dažas labas bildes un devāties atpakaļ uz viesnīcu, lai tālāk dotos uz lidostu.

Atpakaļceļā uz viesnīcu uzzināju, ka jaunu. Man pienāca klāt kāds vīriņš un uzstājīgi mēģināja man ausi iebāzt pirkstu, ar nolūku to iztīrīt. Paveicās, jo varēju izvairīties. Zināmu apstākļu dēļ, uz ielas pieejamo ausu tīrīšanas procedūru nevēlējos, vēl vairāk tāpēc, ka dzirdu labi. Atvainojos un iejuku drūzmā, pēc mirkļa tai pašā vietā garām ejot redzēju, ka noķerts ir kāds cits tūrists un tā ausis tiek "baktītas" ar īpašu "ausu instrumentu". Tas notika turpat cilvēku un transporta biežnā.

Mumbajas centrā var sajusties kā "bankomāts no Rietumiem", nevienam nebūs iemesla kaut ko nepiedāvāt apmaiņā pret jebkāda veida naudu.

Uz lidostu braucot iesnaudos, bet kad pamodos, netālu no lidostas pavērs īpatnējs skats – graustu rajons, kas mijās ar moderniem, estētiskiem debesskrāpjiem.

Bangalore ir Karnatakas štata galvaspilsēta, aptuvenais iedzīvotāju skaits tajā ir 8,52 miljoni. Tā ir milzīga pilsēta ar vairākiem centriem, parkiem, smalkiem modernās arhitektūras rajoniem un arī ar ne tik estētiskām vietām.

Pilsētā ieradāties vakarā un uzreiz devāties satikt draugu mākslinieku Aigaru Liepiņu, kurš dzīvo un strādā Bangalorē. Aigars ar sievu Maiju mūs ļoti laipni uzņēma savā namā un turpmākajās dienās izrādīja Bangalores un tās apkārtnes daudzveidību.

Pirmajā dienā ar Maijas mašīnu devāties ceļojumā uz Rāmnagāra pakalniem (Ramanagara Hills). Pārsteigums bija liels, nekad nebiju redzējis tik daudz un tik lielus granīta veidojumus.

Izvēlējamies centrālo taku. Kāpnes bija granītā izcirsti, mazliet bīstami pakāpieni. Viegli saguruši uzkāpām pēdējo posmu, tur pavērs skaists skats. Tuksnesīga pļava ar "izmētātiem" granīta lielizmēra akmeņiem. Dažiem no tiem virsotnēs bija uzbūvēti Hindu tempļi. Sena leģenda vēsta, ka esot bijuši divi brāļi pērtiķi, kuri sastrīdējušies un viens otru apmētājuši ar šiem milzeņiem.

Pēc pastaigas mūsu brašajai ceļotāju komandai sagribējās ēst. Piestājām Magadi pilsētiņas tirgū uz ielas, kur valdīja savdabīgs, haotisks puteklains "jūklis". Nopirkām pēc vietējās modes gatavotus puķukāpostus, ko plānojam notiesāt dienas galamērķī pie kādas ūdens krātuves. Par spīti ne īpaši apēti veicinošajai videi, kur tos pirkām, vēlāk pie ezera tie izrādījās ļoti garšīgi. Šajā sausajā un karstajā apkārtnē nav daudz ezeru, kur var nopeldēties, tāpēc es biju ļoti priecīgs par šādu iespēju. Pa ceļam uz ūdenskrātuvi iebraucām tādā ciemā, kur, šķiet, "bālgīmji" nebija redzēti. Bērni mums pievērsa pastiprinātu uzmanību un smējās, bet vecāki cilvēki bija laipni, vienaldzīgi, mazliet pārsteigti. Pie mājām bija redzamas zīdītāju apaļās fermas, govīs, kazas

un labdabīgi suņi. Pēkšņi iestājās tumsa un devāmies atpakaļ.

Pēc garā ceļojuma bijām saguruši. Aigars un Maija mūs aicināja vakariņās uz vienu no Bangalores rietumnieciski iekārtotiem krogiem, kur varēja nopirkt turpat brūvētu alu. Lai gan alu dzeru reti, tomēr sapratu, ka alus garšoja pēc alus. Tas bija gatavots piecos dažādos veidos. Rīsu alus bija dzerams, bet pustumšais man likās garšīgāks. Šādas vietas Bangalorē nav daudz un savā ziņā šis pārmērīgi skaļais krogs Indijas vidienē šķita eksotisks.

Nākošajā rītā apmeklējām vienu modernu indiešu restorānu, kurā apkalpošana bija briesmīga, bet ēdiens bija daudzveidīgs un garšīgs. Runāja šeit izteikti nesaprotamā "Hinglish" valodā, (angļu un hindi valodu sajaukums), kuru nevarēja saprast. Brīžiem likās, ka ne viņi, ne es šo sarunu nesaprotam. Šādos mirkļos jāmācās pacietības māksla.

Indijas dienvidu daļā brokastīs cilvēki ir iecienījuši dažādus plāceņus, kuri gatavoti no dažādu graudu vai zirņu miltiem. Tos ēd kopā ar samērā asām mērcēm un dārzeņiem. Vēl indieši brokastīs mēdz ēst lielas rīsu miltu klimpas ar mērcēm un zupām.

Pēcāk apmeklējām botānisko dārzu Lal Bagh, kurā arī bija redzams viens granīta veidojums. Līdzīgs tiem, ko rezējām iepriekšējā dienā, tikai mazāks. Protams, botāniskajā dārzā bija redzami dažādi interesanti eksotiski augi, krūmi, koki.

Pēc tam apmeklējām Basavas jeb Svētā Vērša tempļi (Bull Temple, arī Nandi Temple, arī Dodda Basavana Gudi), kurā mūs tradicionāli un laipni sagaidīja vietējais bramīns. Tempļi bija apskatāms viens no cilvēces attīstībai svarīgākajiem dzīvnieku atveidojumiem. Lielā Vērša skulptūra aizņēma visu pieticīgo tempļa interjeru un bija milzīga.

Blakus templim atrodas parks, kur „diena” sīkspārņi. Tie mēdz taisīt troksni un vicināt spārnus arī dienā. Naktī tie izklīst savās noslēpumainajās gaitās.

Aigars ieteica apskatīt Bangalores veļas mazgātavu. Tajā nūdien bija tikai veļa un tās mazgātāji, skats tur bija iespaidīgs. Turpat blakus, aiz sētas gan atradās izgāztuve, bet tas jau nevienu šeit īpaši nesatrauca.

Ejot tālāk, izdzirdējām svinīgu troksni – tuvējā tempļī atzīmēja Mātes Ganges (Ganga Maa) svētku rituālus. Bija savācies kāds tūkstotis ļaužu un visi iesaistījās dažādajās procedūrās. Man pienāca klāt kāds vīriņš un piedāvāja prasadu (svēto cianastu). Piekļājbās pēc neatteicos, domādams, ka man iedos mazlietiņ, bet viņš man atnesa veselu šķīvi! Tajā bija divu veidu rīsi – saldi un sāļi. Mazliet pārēdos.

Tempļos valdīja nepiespiesta atmosfēra, dega svētie uguns kuri, tika skaitītas mantras un visi uzvedās brīvi, bet ar cieņu. Apmeklēju mākslas muzeju. Uzzināju, ka Indijā ir arī modernā māksla. Tur bija apskatāmi mākslas paraugi no Mogulu laikiem līdz mūsdienām. Varēja arī iedzert šķīstošo kafiju, kura maksāja 20 rūpijas (20 santīmi vecajā LV naudā). Blakus novēroju, kā vietējie šķaidoties ar krāsu mālē sienu. Pēcāk apmeklējām Bangalores tirgu, kurā varēja vērot dažādību ļaužu sejās, preču klāstā, vitrīnu un drēbju krāsu daudzveidībā un spožumā. Tirgus šeit šķita krietni savādāks, ne kā latviešiem ierasts. Pārdevēji smaidīja, piedāvājot augļus un saldumus. Iziedami cauri augļu paviljonam, nejauši iemaldījāmies zivju un gaļas paviljonā. Zivju un ne pārāk svaigas gaļas smakas pavādīti, izgājām cauri tirgus paviljonam, kur kāds gaļas izcirtējs ar smaidu sejā mani sveicināja, vicinot cirvi. Es biju priecīgs, ka tiku ārā no šī "elles priekškambara". Jāatzīst, ka asas izjūtas šeit mazliet noķēru.

Aigars tālāk mūs aizveda uz vietējo lūžņu tirgu, kur visi bija pārsteigti, ka pie viņiem ir atnākuši tādi „bālgīmji” kā mēs. Rezerves

daļu pārdevēji gribēja ar mums fotogrāfēties un jutās priecīgi aizkustināti.

Nākamā rītā atvadījāmies no krietnajiem Bangalores draugiem un no viņu īpaši draudzīgā suņa Bēlija, un devāmies ar vilcienu uz Maisori. Pa ceļam bija apskatāmi skaisti skati ar rīsa terasēm, kokosa palmām un tuksnesīgām ainavām, kur, ik pa brītiņam, iznira granīta kalnu masīvi.

Maisore ir pilsēta, kur ir 900 000 iedzīvotāji.

Kad ieradāmies viesnīcā, nolēmām pirms pirmās pastaigas Maisorē mazliet atpūsties. Viesnīca, kurā dzīvojām, bija ļoti vienkārša. Sakarā ar to, ka interjers bija ļoti lakonisks un viesnīca bija krietni norobežota no vietējiem iedzīvotājiem, tad istaba mazliet atgādināja cietuma kameru. Par spīti tam, palagi bija tīri un mani pat īpaši neuztrauca apaļgie tarakāni, kas mani meklēja nāvi.

Pēc atpūtas devāmies uz kino. Tieši pāri ielai atradās kinoteātris, kurš tur stāvēja tāds pats kāds bijis no septiņdesmitajiem gadiem. Nekas tur nebija mainīts. Zālē bez manis bija vēl kādi 10 cilvēki. Skatījāmies trīs stundas garu, vietējās kino industrijas filmu ar starpbrīdi viducī. Lai arī filmas valodu nesapratu, pēc aktieru izteiksmes un grimāsēm viss beigās bija skaidrs. Filma bija par laimi nelaimē, aklu mīlestību, kuru liedza mīlas objekta vecāki. Galvenais varonis apprecēja citu sievieti, kuru no sākuma nemīlēja, bet pēc tam ar mokām iemīlēja vēl vairāk nekā savu iepriekšējo. Filmā netrūka drāmas, intrigu un dziesmu.

Nākošajā rītā devāmies apskatīt Maisoras pili. Piestājām uzēst svaigus augļus turpat uz ielas. Mūs pēkšņi uzrunāja kāds indietis. Nepievērsām uzmanību, jo indieši "bālgīmji" uzrunā bieži. Izrādās, viņš mūs varot izvadīt pa pilsētas centru ar savu tuktuksu jeb motorikšu. Parādīt mums kokapstrādes, ēterisko eļļu, bati aromātisko kociņu dažādās darbnīcas un augļu tirgu, ko biju gribējis redzēt jau iepriekšējā dienā. Pēc nelielas sarunas ar manu mazliet aizdomu pilno gidi piekritām, bet pils apmeklējuma plānu nomainījām uz vēlāku laiku. Izrādījās, ka Saīds nūdien bija mūsu Maisoras veiksmē un to mēs uzzinājām tikai nākošajās dienās. Saīds izrādās bija musulmanis, kurš strādāja par jogas studijas menedžeri kādā no pilsētas jogas studijām. Viņš bija jautrs un inteligents, samērā labi runāja angļu valodā, par spīti tam, ka viņš nebija ieguvis pilnvērtīgu izglītību.

Eļļu darbnīcā bija iespēja nopirkt aromātiskās eļļas un kvēpināmos kociņus. Tajā pašā laikā neviens to neuzspieda darīt, pacienāja ar cepumiem un masala tēju. Pēc darbnīcu apmeklējuma Saīds mūs aizveda apskatīt pili, kura greznības ziņā neatpalika no baroka pilīm Eiropā. Tajā bija apskatāmas zeltītas arkas, gleznas, spoguļi, pilāri, trepes un sudrabā kaltas durvis un daudz kas cits. Apmeklējums bija vēsturiski izklaidējošs un interesants.

Vēlāk atkal satikām Saīdu, kurš mūs veda uz kalna virsotni, no kura bija apskatāma visa Maisore. Turpceļā viņš man uzticēja pašam vadīt tuktuksu, darīju to pirmo reizi. Kalna galā bija trīs vietas, kuras bijām nolēmuši apskatīt. Pirmais bija Čamundas jeb Durgas tempļis (Chamundeshwari Temple). Tempļis bija dzeltenā krāsā un to bez apmeklētājiem bija apsēdusi klejojošu, agresīvu pērtiķu kompānija. Tie brīžiem niknumā uzbruka izklaidīgākiem tūristiem. Es uzvedos mierīgi, vēroju viņus un mani viņi ignorēja. Pēc viena uzbrukuma tūristam, kāda tempļa apkopēja metās pērtiķi slānīt ar slotu. Dabūjis krietnu brāzienu tas neapmierināts, veikli uzkāpa uz tempļa jumta. Pēcāk apmeklējām Šivas Vērša statuju, kura lūkojās tālumā no Čamundi kalna. Un tad, izbaidot lielos skatus no kalna uz pilsētu, atgriezāmies viesnīcā. Diena bija izdevusies lieliska un bija sajūta, ka rītdiena būs vēl labāka.

Turpinājums maija GNV numurā.

Mārcis Bauze-Kraštinš

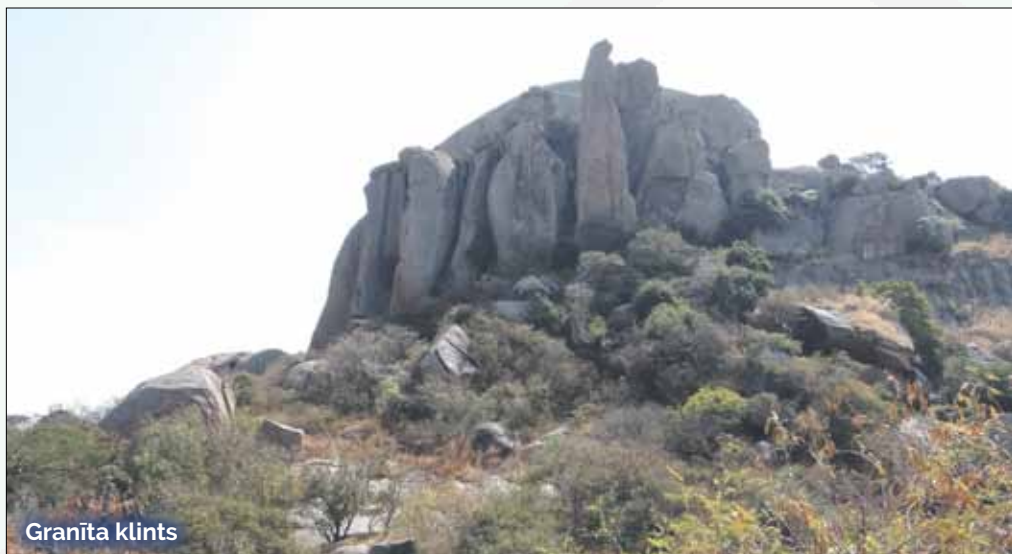
Lielveikals Bangalorē

Koks Mumbajā

Bati fabrika

Granīta klints

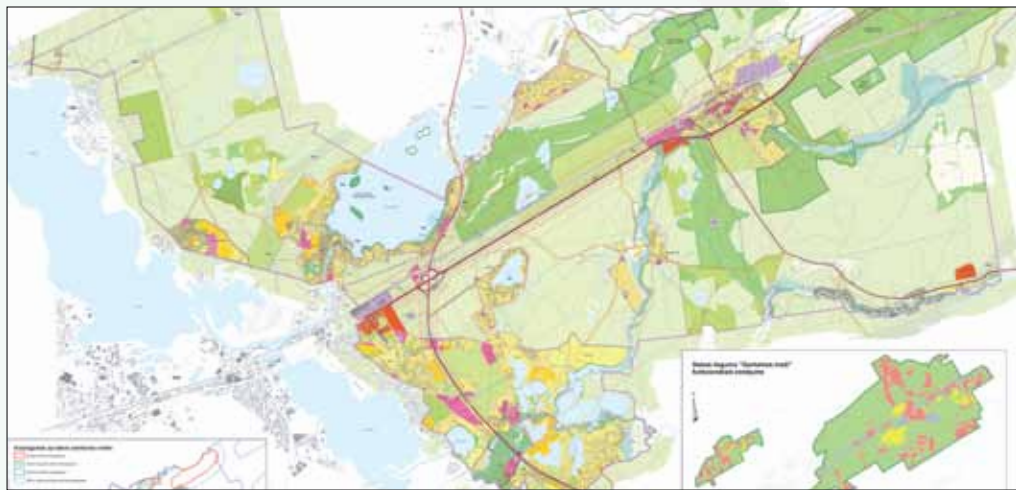

Maisoras pils interjers

Ceļojuma karte

Garkalnes meži un to aizsargjoslas labotajā novada teritorijas plānojumā

Latvijas publiskajā informācijas vidē kāds ņemās tracināt tautu ar to, ka Garkalnes novada Dome publiskai apspriešanai nodevusi teritorijas plānojuma grozījumus, kas it kā paredz likvidēt meža aizsargjoslu aptuveni 500 ha lielai platībai ap Rīgas pilsētu un dodot iespēju Rīgas pašvaldības SIA «Rīgas meži» veikt kailcirtes un plānot apbūvi savā īpašumā esošajos Pierīgas mežos ap Baltežera ciemu, Berģiem, Bukultiem, Priedkalni, Sužiem un vērtīgās meža teritorijās ap Lielo un Mazo Baltežeru.

Satrauktajiem cilvēkiem jāpiebilst, ka patiesība ir savādāka:

Pilsētai piegulošo zaļo joslu veido piepilsētas meži, no kuriem liela daļa ir Rīgas pilsētas pašvaldības īpašums. To pamatfunkcija ir uzlabot pilsētvides kvalitāti, tai skaitā mazināt vides piesārņojumu un uzlabot mikroklimatu, kā arī nodrošināt rekreācijas iespējas pilsētas iedzīvotājiem. Pilsētai piegulošā zaļā josla ir maksimāli saglabājama, un nav pieļaujama tās atsevišķu daļu transformācija. Atsevišķās teritorijās pilsētai piegulošā zaļā josla daļēji izmantojama plānotai un organizētai rekreācijai, paredzot publiski organizētu ārtelpu sadarbībā ar novadiem, kurā tā atrodas.

Pilsētai piegulošā zaļā josla

1. Apgalvojums par to, ka ar teritorijas plānojumu ir paredzēts likvidēt meža aizsargjoslu ap Rīgas pilsētu ir pilnīgi aplams. Pirmkārt, normatīvie akti nepieļauj meža aizsargjoslas likvidēšanas iespējas, kā arī to samazināšanas iespējas. Respektīvi, meža aizsargjosla var tikt tikai palielināta. Garkalnes novada teritorijas plānojuma grozījumu Paskaidrojuma raksta 77.lpp. ir sniegts priekšlikums jaunajai meža aizsargjoslai. Meža aizsargjoslai tiek mainīta konfigurācija, bet pašas aizsargjoslas platība tiek divreiz palielināta.

2. Salīdzinājumā ar spēkā esošo teritorijas plānojumu vairākās meža teritorijās

tiek pieļautas iespējas veikt saimniecisko darbību, tai skaitā, kailcirtes, ierobežojot to platību. Kad pagājušgad tika apstiprināts Garkalnes novada pašvaldības teritorijas plānojums 2013. - 2024. gadam, SIA "Rīgas meži" to apstrīdēja VARAM tieši tā iemesla dēļ, ka teritorijas plānojums pārmērīgi ierobežo to saimniecisko darbību.

Pašvaldība saņēmusi VARAM atbildi, ka Meža likuma normas nedod tiesības pašvaldībai noteikt saimnieciskās darbības ierobežojumus mežā, līdz ar to, tās teritorijas plānojuma daļas, kurās bija paredzēts aizliegums veikt kailcirtes nav piemērojamas. Pašvaldība ir panākusi vienošanos ar Zemkopības ministriju un SIA "Rīgas meži" par to, ka tiks izstrādāti teritorijas plānojuma grozījumi, izvērtējot mežu teritorijas un saimnieciskās darbības iespējas. Līdz grozījumu apstiprināšanas brīdim, kailcirtes mežos netiks veiktas.

SIA "Rīgas meži" speciālisti, Garkalnes pašvaldības mežu inženieris un pašvaldības teritorijas plānošanas speciālisti ir izvērtējuši mežu izmantošanas iespējas un panākuši kompromisu. Tāpēc šobrīd mežu teritorijas tiek sadalītas piecos dažādos veidos atkārbā no to izmantošanas iespējām. Starp tām ir arī tādās teritorijas M2 un M5, kurās nav atļauts veikt kailcirtes. M4 un M5 ir noteikti kā publiskās ārtelpas meži. Tas nozīmē to, ka normatīvie akti, kas nosaka meža apsaimniekošanas plānu izstrādi uzliek par pienākumu plānus saskaņot ar pašvaldību un veikt to publisko apspriešanu.

Kas attiecas uz to, ka mežu teritorijas ir atļauts izvietot ar sportu un rekreāciju saistītus objektus, transporta infrastruktūras objektus, mežparkus, velotrases, slēpošanas trases, tad uzmanība ir pievēršama tām, kā arī šobrīd spēkā esošais teritorijas plānojums pieļauj šo objektu būvniecību M1 un M3 teritorijās, līdz ar to, ar teritorijas plānojuma grozījumiem nekādas izmaiņas šajā ziņā netiek veiktas.

GND

Par suņu īpašnieku sabiedriskās kārtības noteikumu neievērošanu

Vēstule no iedzīvotājas:

Diemžēl daži Klāvkaltiņu ielas iedzīvotāji vedot pastaigā savu liela izmēra suni, pa dzīvojamo zonu (Klāvkaltiņu ielu), dzīvnieku netur pavadiņā, bet palaiž skriet pa ielu. Tas notiek arī, kad dzīvnieks nav saimnieku redzamības zonā. Vairākas reizes esam vērsušies ar lūgumu saimniekiem dzīvnieku turēt pavadā, neļaut tam brīvi pieskriet un sabiedēt bērnus un pieaugušos. Īpaši tad, ja saimnieki nav redzami.

Daži no iedzīvotājiem un ciemiņiem ir sabiedēti ar šī suņa brīvo skriešanu. Bērni baidās braukt ar riteni vai doties vieni paši pa ielu pie kaimiņiem, jo ceļā saskaras ar liela izmēra suni.

Diemžēl, Latvijā ir ieviesusies prakse, ka bezatbildīgi saimnieki uz sabiedrības aizrādījumiem, ka tiek apdraudēti līdzilvēki, atbild, ka līdz šim viņu mīlulis vēl nevienu nav sakodis. Esam saskārušies ar situāciju, kad suns ir sakodis pa ielu pārvieojošos cilvēku, uz ko saimnieki atbildēja, ka tā ir pirmā reize un viņu mājdzīvnieks līdz šim tā nav darījis.

Esmu pazīstama ar sievieti, kura sāka raustīt valodu pēc tam, kad viņu nobiedēja suns, kurš nebija pie pavadas. Arī mans mazais bērns ratiņos sabijās, kad lielā ātrumā pie mums pieskrēja Klāvkaltiņu ielā suns un iebāza purnu ratiņos. Uz manu sašutumu, saimniece atbildēja, ka sunītis nekož, tas nekas, ka suns ir pieauguša cilvēka izmērā. Protams, pavasarī suņu izkārnījumus zaļajā zonā ir jālasa zemes īpašniekiem, kaut suņu īpašnieki neuzskata par vajadzību savākt pēc saviem mājdzīvniekiem, kuri nokārtojas citu īpašumā.

E. R.

Atceraties, ka ja esat suņa saimnieks, jūsu bezatbildība var radīt sarežģījumus un ciešanas jūsu un citu cilvēku dzīvēs. Tās var būt fiziskas, garīgas un meocionālas traumas, kas uz iesaistītajiem var iedarboties, tiesiski, materiāli un ilglaicīgi. Šī bezatbildība var sabojāt attiecības starp kaimiņiem un radīt citas sarežģītas problēmas un komplikācijas. Tāpēc būsim draudzīgi un atbildīgi. Cienīsim savus kaimiņus, mājdzīvniekus. Savāksim aiz sevis un saviem mājdzīvniekiem "sadzīvīskos" atkritumus.

Ja sunim ar ķēdi nepietiek, tad ir iespējamas daudz un dažādas iespējas, lai sunim būtu sava teritorija, kur izkustēties. (Piemēram, uz troses slidoša ķēde, voljērs vai kārtīgi norobežota sēta.) Suni vedot pastaigā, tam jābūt pie siksnas ar uzpurni. Brīvībā skriešanai sunim obligāti jābūt aprīkotam ar uzpurni.

Ja rodas bīstami apstākļi un klaiņo neprognozējami suņi, tad ziņojiet pašvaldības policijai:

Pašvaldības policijas tālrunis 6799 8590, 2541 1811 (darba dienās no 9:00 - 17:00) Brīvdienās un pēc darba laika – Saulkrastu iecirkņa dežūrdaļa 6795 0350

Mārcis Bauze-Krastiņš

Uz Jūsu uzdotajiem jautājumiem atbild zvērināta notāre Anita Elksne

Labdien!

Izmantošu iespēju ko piedāvā pašvaldība un gribu uzdot 2 jautājumus.

1) Mantoju 1/6 daļu zemes gabala Birzgales pagastā (52 ha). Īpašnieki par sadali nevar vienoties un nolēmām to pārdot. Gabalā ietilpst 14 ha lauksaimniecības zemes, pārējais krūmāji, meži, purvi, mājas vieta u.c.

Gribam pārdot zemi "Latvijas Valsts mežiem", taču man nav skaidrības, vai mēs drīkstam pārdot kopā ar lauksaimniecības zemi, vai nebūs jāmaksā lielais nodoklis? Transformēt nav iespējams, jo mežzinis apsekoja un atzina, ka pļava nav aizaugusi. Atdalīt lauksaimniecības zemi ir sarežģīti. Kāds būtu jūsu ieteikums? Kā vizuāli pārdot šo zemi?

2) Naudu par pārdoto īpašumu vēlētos ieguldīt citā nekustamā īpašumā. Mums ir ģimenes māja Bergos, bet tā ir uz vīra vārda, bet man tur ir deklarētā dzīves vieta un es esmu kredīta galvotāja. Vai ieguldot naudu par pārdoto zemes gabalu šai mājā (kredīta nomaksai), man būs jāmaksā kapitāla pieauguma nodoklis? Kā rīkoties? Vai obligāti jānoformē kopīpašums? Vai vīrs var man uzdāvināt mājas daļu? Vai dokumentu noformēšana neizmaksās dārgāk kā nodoklis?

Gaidīšu atbildi, cienā, D. B.

Labdien! Neskatoties uz dažām neskaidrībām, kā īsti ir piemērojams likums „Par zemes privatizāciju lauku apvidos” tā jaunajā redakcijā, zemesgrāmatas ir nolēmušas vadīties no likumā iestrādātā principa, ka īpašā pārdošanas procedūra jāievēro tikai tad, ja pārdodamā nekustamā īpašuma sastāvā esošās lauksaimniecības zemes aizņem vairāk nekā 50% no īpašuma teritorijas. Pēc Jūsu teiktā var secināt, ka lauksaimniecības zemes aizņem tikai 14 ha no kopējās platības – 52 ha, tātad, dominējošā zemes platība nav lauksaimniecības zeme. Līdz ar to VAS „Latvijas Valsts meži” ir tiesīga bez jebkādiem nosacījumiem iegādāties Jums uz kopīpašuma tiesību pamata kopā ar citiem mantiniekiem piederošo īpašumu. Saistībā ar minēto, gribētu Jums norādīt, ka kopīpašums, kā minēts vēstulē, Jums tomēr „būs jānoformē kopīpašums” un visiem mantiniekiem savas īpašuma tiesības būs vispirms jāieraksta zemesgrāmatā uz sava vārda, tikai pēc tam īpašumu varēs pārdot VAS „Latvijas Valsts meži” vai jebkuram citam iespējamajam pircējam.

Nodoklis Jums būs jāmaksā tādā gadījumā, ja zeme un uz tās esošais mežs tiks pārdoti par cenu, kas pārsniedz mantojuma apliecībā norādīto īpašuma vērtību (kadastrālo vai pašu mantinieku norādīto), pēc aprēķina – 10% no summas, kas ir vienāda ar starpību starp mantojuma apliecībā norādīto īpašuma vērtību un pārdošanas cenu. Kas attiecas uz to apstākli, ka Jūs visu no īpašuma pārdošanas iegūto naudas summu plānojat ieguldīt Jūsu ģimenei jau piederošā īpašumā, tad, diemžēl, tas nevar tikt uzskatīts par pamatu tam, lai Jūs atbrīvotu no kapitāla pieaugums nodokļa samaksas, pat arī tajā gadījumā, ja vīrs Jums nolemtu uzdāvināt uz sava vārda reģistrētās mājas daļu.

Zvērināta notāre Anita Elksne

Dzīvnieku vakcinācija Garkalnē un Langstiņos

Veterinārā klīnika „Klivet” veiks izbraukuma dzīvnieku (kaķu, suņu un sesku) vakcināciju 9. maijā. Vakcinācija tiks veikta: 9. maijā Garkalnē pie “Skudriņām” no 10:00 līdz 11:30 un Langstiņos pie Mednieku 4 no 11:45 līdz 13:00.

Vakcināciju cenas:

- kompleksā vakcinācija, ieskaitot trakumsērgu – 20 EUR
- tikai pret trakumsērgu – 10 EUR

Pirms dzīvnieka vakcinācijas iesākām iedod antihelmintu preparātus (pret zarnu parazītiem). Vakcinācijai izmantojam augstas kvalitātes Eiropas Savienībā reģistrētas vakcīnas. Papildu informāciju var saņemt pa telefoniem: 26897656, 29983487.

Starptautiskas rikšotāju sacensības Garkalnes novadā

Latvijas rikšotāju savienība 2015.g. 16. Maijā „Ziemeļniekos” pl. 13:00 rīko sacensības, kurās piedalīsies Latvijas, Lietuvas, Igaunijas braucēji.

Garkalnē rikšotāju sacensības sāka organizēt jau no 1988 gada. Laika periodā līdz 1995. gadam braucēji te sacentās regulāri, vienmēr jūtot Garkalnes novada Domes atbalstu. Liela nozīme Starptautisku sacensību rīkošanā ir pašvaldības ieinteresētībai un atbalstam, - gan iedzīvotāju brīvā laika organizēšanā, gan novada popularizēšanā un tā prestiža celšanā. Latvijas rikšotāju savienības braucējus, kas uzņems braucējus no kaimiņvalstīm un Latvijas novadiem, pazīst tālu aiz Latvijas robežām. Viņi ir daudzkārtēji svarīgāko rikšotāju sacensību uzvarētāji Igaunijā un Lietuvā.

Rikšotāju savienības biedri un braucēji iecerējuši sagādāt skatītājiem, azartiskām un jaukrām emocijām, bagātu dienu.

Jautājiet zvērinātam notāram

Nolūkā nodrošināt Jūsu, mūsu novada iedzīvotāju, informētību par visiem Jums būtiskajiem jautājumiem, Jums ir iespēja uzdot zvērinātam notāram Jums interesējošus jautājumus par dažādām juridiskām tēmām (par nekustamo īpašumu iegūšanu un atsavināšanu, dažāda veida civiltiesisku līgumu noslēgšanu, mantojuma lietu vešanu, laulāto mantisko attiecību noregulēšanu un bezstrīdus laulības šķiršanas procesu un par jebkuriem citiem zvērinātu notāru kompetencē ietilpstošiem tematiem).

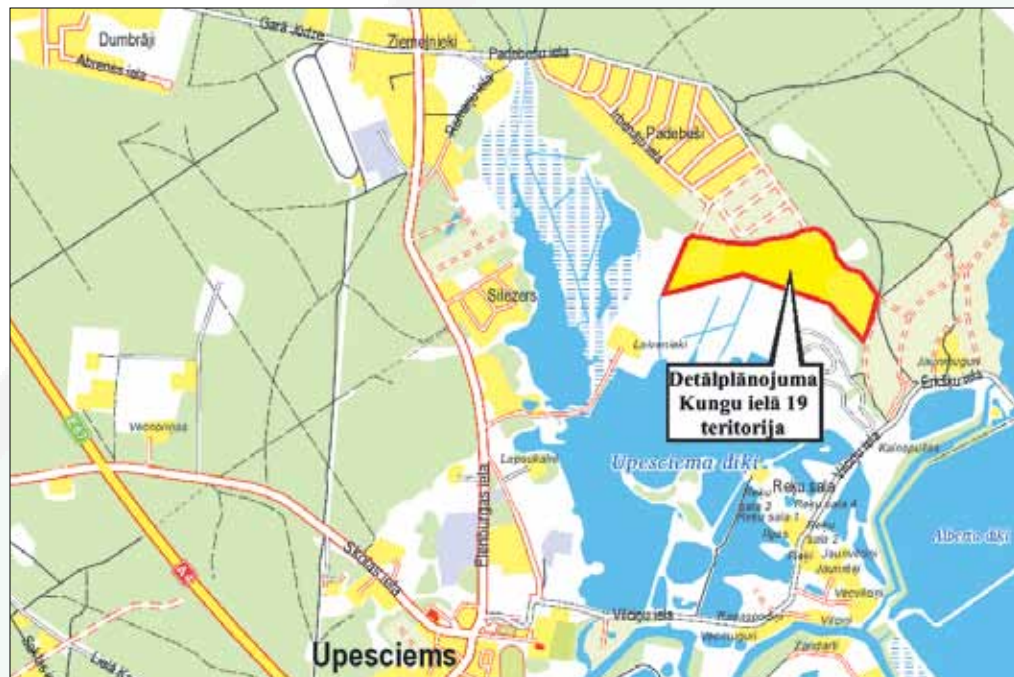
Gaidīsim Jūsu jautājumus līdz katra mēneša 1. datumam, lai sadarbībā ar zvērinātiem notāriem nodrošinātu Jūs ar pilnvērtīgām zināšanām par Jūsu tiesību un tiesisko interešu aizsardzību: notars@garkalne.lv Atbildes publicēsim.

Garkalnes novada Dzimtsarakstu nodaļa

Garkalnes novada iedzīvotāju saime papildināta ar 5 jaundzimušajiem (3 meitenes un 2 puikas)

Garkalnes novada Dzimtsarakstu nodaļā reģistrēta miršana:

- Vija Brauna
07.02.1954. - 03.03.2015.
Ivars Upītis
08.08.1939. - 07.03.2015.
Igoris Zmičerevskis
21.09.1972. - 01.03.2015.
Renāte Anita Agleniece
29.05.1940. - 13.03.2015.
Irlēna Kazinovska
03.07.1936. - 24.03.2015.

Paziņojums par detālplānojuma izstrādes uzsākšanu

(zemesgabals atrodas teritorijā starp Padebešu, Kungu ielām un Upesciema diķiem)

Garkalnes novada Dome 2015. gada 24. februāra sēdē pieņēma lēmumu par detālplānojuma izstrādes uzsākšanu zemes vienībai Kungu ielā 19, kadastra apzīmējums 8060-011-0168 (protokols Nr.2..18.§).

Detālplānojuma izstrādes mērķis detalizēt Garkalnes novada teritorijas plānojumā noteiktās atļautās izmantošanas prasības, teritorijas izmantošanas un apbūves nosacījumus detālplānojuma robežās un plānot risinājumam atbilstošu infrastruktūru. Zemes vienības kopējā platība ir 6,78 ha.

Garkalnes novada teritorijas plānojumā 2013.-2024. gadam zemes vienības Kungu ielā 19 atļautais izmantošanas veids noteikts Mazstāvu dzīvojamās apbūves teritorija (DzM).

Detālplānojumu izstrādā SIA „Valgund” sertificēta arhitekte Valda Lasmane, tālrunis 29215481. Rakstiskus priekšlikumus un ieteikumus detālplānojuma izstrādei jāiesniedz vai jāšūta pa pastu Garkalnes novada Domei (adrese: Brīvības gatve 455, Rīga LV-1024) līdz 2015.gada 20.aprīlim. Informācijai tālrunis būvvaldē 67800915.

Superpuika 2015 ir Eduards Rāzna no Berģiem

24. martā noslēdzās konkurss Superpuika 2015. Konkursa finālā spraigā cīņā par „Superpuika 2015” titulu uzvaru guva Eduards Rāzna no Berģu Mūzikas un mākslas pamatskolas.

Konkursa finālā piedalījās 10 pusaudži no visiem Latvijas reģioniem. Lai kļūtu

par Superpuiku, konkursa dalībniekiem bija jāpierāda veiklība un izturība fizisko pārbaužu trasē, jāuzmeistaros putnu būrītis, radošajā uzdevumā ne tikai jāgatavo fotogramma, bet arī jāspēj novērtēt citu puīšu radošo veikumu, jāprot iekurināt ugunsgrābi, lai pārdedzinātu slapju auklu un jāiziet labirints.

Sveicam jubilārus!

Saules zaļā, laipnā vara
Smejas leļļā spožiem mirklīem;
Staru strāvas šķaida apkārt,
Sadalās uz visām malām,
Plūst un glauž, un maigi triso;
Saviem piemīļīgiem stariem
Spiežas iekšā cietos zaros;
Koku rupjai mizai cauri
Aizkustina dzīvo sulu,
Ka tā lēni ievīlņojas,
Kūsājot sāk kāpt uz augšu;
Izplešas pa dzišļu dzišlām,
Līdz pat zaru pirkstu galiem,
Visos maigos puķu stiebros
Izvilina pumpuriņus.

Rainis

75 gadi
28.04. Larisa Baklanova
11.04. Edīte Kalve

80 gadi
03.04. Zenta Freimane
07.04. Valentīna Keiša
28.04. Gaļina Staļmakova

85 gadi
17.04. Ludmila Budrevska
02.04. Loreta Gailīte
14.04. Sabīne Lapiņa

90 gadi
21.04. Herta Sabule
21.04. Rita Treimane

Garkalnes novada VPK "Dejotāju Saime" koncerts kopā ar draugiem

LATVJI, BRAUCIET JŪRIŅĀ, ZELTU KRĀJIET PŪRIŅĀ!

1. maijā 17:00 kultūras centrā "Bergji"

Piedalās vidējās paaudzes deju kolektīvi, jauktais koris "Garkalne", aktrise un dziedātāja Anta Enģele un bajāna meistars Marko Ojala ar programmu "Jūras stāsti".
Koncertu vada Laila Baumanē un Imants Vekmanis

IESKRIEN MEŽĀ

KUR DABAS TAKAS BŪS TAVS SĪVĀKAIS KONKURENTS!

Markēta distance izcili ainaviskās vietās. Senu mistēriju bagātie meža ceļi un taciņas, garāmskrienot ļaus izbaudīt arī pa kādam kultūrvēsturiskam objektam, neskaitāmiem pauguriem, pilskalniem, senču senajām dabas svētvietaš, pamestām slēpošanas trasēm, mežacūku vannām un citiem MammaDabas izaicinājumiem!

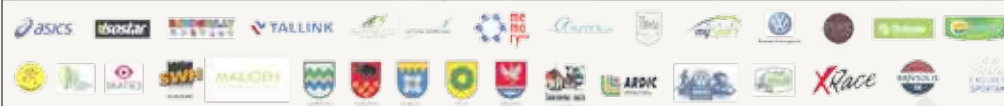

4 dažādas distances un MammaDaba Komandu skrējieni visiem meistarības līmeņiem un izturības sliekšņiem.

Medaļa, putra un daļība loterijā katram finišējušajam!

REĢISTRĀCIJA:

WWW.STIRNUBUKS.LV

Gūsi iespaidus turpmākai dzīvei, iespēju satikt un aprunāties ar

- pieckārtēju Latvijas BMX čempionu,
- BMX treneri ar 10 gadu pieredzi,
- SIA "Vinkalniņi" īpašnieku?

Nāc jauni uz pusdienas paūzi ar harismātisku personu Arti Žentīnu!

10. aprīlī plkst. 15:00
k/c „Bergji”, Rīgā, Brīvības gatvē 455

Uz tikšanos ar Arti Žentīnu!

ARTIS ŽENTĪŅŠ BMX

GARKALNES NOVADA JAUNIEŠI

Aicinām iedzīvotājus nodot lielgabarīta atkritumus

Pašvaldības SIA „Garkalnes Komunālserviss” informē, ka ar Garkalnes novada Domes atbalstu tradicionālā Lielgabarīta atkritumu savākšanas talka šogad notiks 18. aprīlī.

Garkalnes novada iedzīvotājiem tiek piedāvāta iespēja **bez maksas nodot**:

- Automašīnu riepas (tikai Komunālservisa teritorijā, līdz 4 gab.) saimnieciskās darbības veicējus lūdzam tomēr griezties pie uzņēmumiem, kas nodarbojas ar riepu pieņemšanu vairumā (www.edaugava.lv);
- Nolietotu santehniku – vanna, pods, krāns utt.;
- Mēbeles (nestiklotas) – gulta, galds, krēsls, skapis utt.;
- Vīsa veida sadzīves tehniku – ledusskapis, veļas mašīna, gāzes plīts, televizors un datortehnika utt.;
- Dažādus metāla izstrādājumus – stieples, žogus, caurules, loksnes utt.;
- Tikai ATSEVIŠĶI pudeļu un logu stiklu (tikai Komunālservisa teritorijā, speciāli norādītā vietā);

• Arī šogad netiks pieņemts šiferis un bīstamie atkritumi, jo ar to nodarboties drīkst tikai īpaši sertificēti uzņēmumi: www.bao.lv, www.ekodem.lv u.c.

Tie, kam ir savs transports, tiek laipni gaidīti ar savām lielgabarīta mantām pieņemšanas punktā - Vidzemes šosejā 1, Garkalnē, slēgtā garāžu teritorijā no plkst. 9.00 līdz 14.00, talkas dienā, kā arī katru darba dienu no 18.aprīļa līdz Lielajai talkai (iepriekš obligāti pazvanot, lai atveram vārtus!).

Kā ik gadu iedzīvotājiem, kuriem nav iespējas nevajadzīgās mantas atgādāt pašiem, ir iespēja pieteikt bezmaksas transportu, **zvanot pa tālruniem 67998645 vai 26616679 līdz 16. aprīlim**. Lai veiksmīgi organizētu darbu, zvanot ir jāpiesaka izvedamo lietu apjoms. Lielgabarīta mantām obligāti ir jābūt vietā, kur var piebraukt ar kravas automašīnu. Ļoti vēlams arī nodrošināt palīdzību iekraujot.

Garkalnes Komunālserviss

PASTĀVĒS, KAS PĀRVĒRTĪSIES!

LIELĀ TALKA
25. APRĪLĪ VISĀ LATVIJĀ
WWW.TALKAS.LV

Kā parasti, pavasaris sākās ar Lielo Talku Latvijā un Latvijas "zaļākajā" novadā – Garkalnē. Pasākuma ideja ir balstīta uz brīvprātīgu līdzdalību vides sakopšanā, radot saliedētību, pozitīvismu un labi padarīta darba sajūtu. Katru gadu Lielā Talka izvirza noteiktu vadmotīvu, lai aicinātu sabiedrību pievērst uzmanību tam, cik ļoti ir saistīta mūsu ikdienas rīcība ar vidi un tās veselību. 2011. gada vadmotīvs bija – "Nāc talkā Latvijai!". 2012. gadā – "Skaties dziļāk – nemēslo!". 2013. gadā – "Tīra Latvija sākas tavā galvā". 2014. gadā – "Tīra Baltijas jūra sākas tavā vannas istabā". Projekta mērķis ir līdz 2018. gadam, Latvijas 100. dzimšanas dienai, padarīt mūsu valsti par tīrāko un sakoptāko vietu pasaules kartē – dot iespēju dabai atveseļoties, attīrot to no atkritumiem, kā arī mudināt iedzīvotājus pašiem labiekārtot un rūpēties par vidi sev apkārt.

Aicinām visus Garkalnes novada iedzīvotājus aktīvi piedalīties sava novada uzkopšanā un informēt par Jūsu organizētajām talkas vietām. To Jūs varat izdarīt, reģistrējoties www.talkas.lv, vai sūtot informāciju uz: juris.silovs@garkalne.lv, jelena.toca@garkalne.lv.

Visus talku vietu organizatorus gaidīsīm 20. aprīlī 18:00 Garkalnes novada Domes Mazajā zālē uz tikšanos organizatorisko jautājumu apspriešanai.

Kā ierasts, arī šogad talciniekus sagaida siltas uzkodas.